

mig har tilkendegivet, at Århus Politi har de nødvendige ressourcer til at sætte ind mod prostitutionsmiljøet. Der er ikke tale om, at Århus Politi har nedprioriteret indsatsen i prostitutionsmiljøet, tværtimod har man haft fokus på prostitutionsmiljøet, og det vil jeg gerne give et par eksempler på.

Kl. 14.55

Århus Politi tog i 2002 initiativ til et projekt om massageklinikker i Politiregion II, fordi én undersøgelse pegede på, at der var behov for aktioner, ikke kun i Århus, men reelt i hele Politiregion II, som omfatter politikredsene i Midtjylland, og disse havde man planlagt skulle foregå både i Herning og i Århus. Århus Politi var tovholder på projektet.

I oktober-november 2002 blev en større sag om så vel rufferi som menneskehandel – udelukkende omhandlende kvinder fra Thailand – afdækket. Kvinderne var alle blevet handlet til prostitution på forskellige massageklinikker i Århus. Forskningen førte til, at to personer blev dømt for rufferi.

I 2003 blev det på baggrund af dette projekt besluttet at foretage en langt mere struktureret monitorering af prostitutionsmiljøet for bl.a. at få klarlagt, hvor mange massageklinikker der reelt var etableret i Århus, hvem der ejede eller udlejede lokaliteterne, hvem der var chauffører, når kvinderne skulle flyttes rundt, samt hvilke nationaliteter kvinderne havde.

Sideløbende med det arbejde slog Århus Politi i samarbejde med Herning Politi i februar 2003 til mod udvalgte massageklinikker i Herning. Samme år slog Århus selv til i en målrettet aktion mod massageklinikker. Indsatsen fortsatte i 2004, hvor en omfattende efterforskning af bagmænd med tilknytning til fire massageklinikker i Århus resulterede i, at fire personer blev dømt for henholdsvis rufferi og menneskehandel.

Også i 2005 har der været en meget målrettet indsats, og der blev sidst i 2005 nedsat en særlig gruppe, der fik til opgave at intensivere monitoreringen med henblik på at få afdækket hele forretningen i prostitutionsmiljøet. Dette efterforskningsteam er også koblet på projektet om prostitution og kvindehandel i Århus i samarbejde med PRO-Centret i Århus.

Så der sker masser i kampen mod rufferi – også i Århus.

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg er godt klar over, at der foregår rigtig mange gode ting på det her område, og jeg har også

selv haft møde med Århus Politi i forbindelse med mit arbejde på det her område. Men der er det også fremgået – og jeg synes, det fremgår meget klart af den her artikel – at der i hvert fald blandt nogle af de mennesker, der arbejder med det her, er en opfattelse af, at man mangler ressourcer til at kunne prioritere det her område på det niveau, som det fortjener.

Det her skal jo også ses i forhold til problemets omfang. Det er klart blevet afdækket gennem det projekt, der kører om prostitution og kvindehandel, og det er også blevet slået fast i den her artikelserie, at det er et stigende problem i Århus og i resten af Danmark, og at der er langt flere massageklinikker eller bordeller, hvad man nu ønsker at kalde dem, end det ser ud til ud fra det antal sager, der er.

Jeg synes, det fortjener en konkret vurdering af ministeren og et svar på, om det, som den politimand siger, ikke giver anledning til en vis bekymring i forhold til de ressourcer, der er til rådighed på det her område.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Kirsten Brosbøl, at jeg jo har foretaget en konkret vurdering, og det er min klare opfattelse, at der er de nødvendige ressourcer også i Århus.

Det her er et område, der bliver prioriteret meget højt overalt i landet. Jeg er enig med fru Kirsten Brosbøl i, at det er et problem. Det er et problem, der har været her i mange år. Det er et problem, vi forsøger at løse, og ikke mindst qua det internationale politisamarbejde og de oplysninger, man kan få, kan man være med til at afdække nogle af de netværk, der ligger bag.

Men som fru Kirsten Brosbøl og jeg jo også har drøftet det i adskillige samråd, er problemstillingen jo bare den, at alt altså ikke bare er et spørgsmål om ressourcer. I den her sag drejer det sig om, at mange af de her sager er utrolig vanskelige at efterforske og opklare for politiet, fordi de kvinder, der egentlig er ofrene, ikke vil medvirke til, at forbrydelserne bliver opklaret. Det kan være, at bagmændene har en klemme på dem eller truer dem, det kan også bare være, at de ikke ønsker at blive blandet ind i noget.

Det er meget vanskeligt at overbevise dem om, at de skal samarbejde med politiet. Og derfor er det også vigtigt, at der bliver lavet projekter, hvor man bl.a. inddrager f.eks. PRO-Centret, så der er nogle, som kvinderne har tillid til, der kan medvirke til at afdække sagerne.